

Tuovi Mäki

Keski- ja Pohjois-Pohjanmaan säilörehu-urakoitsijoiden koulutustarpeen kartoitus

Keski- ja Pohjois-Pohjanmaan säilörehu-urakoitsijoiden koulutustarpeen kartoitus

Tuovi Mäki
Opinnäytetyö
Kevät 2013
Maaseutuelinkeinojen koulutusohjelma
Oulun seudun ammattikorkeakoulu

TIIVISTELMÄ

Oulun seudun ammattikorkeakoulu
Maaseutuelinkeinojen koulutusohjelma

Tekijä: Tuovi Mäki

Opinnäytetyön nimi: Keski- ja Pohjois-Pohjanmaan säilörehu-urakoitsijoiden koulutus-
tarpeen kartoitus

Työn ohjaaja: Matti Järvi

Työn valmistumislukukausi ja -vuosi: Kevät 2013

Sivumäärä: 36 + 6

Suomessa on säilörehu-urakointi vielä melko nuori yritysmuoto. Muualla Euroopassa urakointi on yleisempää. Karjatilojen koko on maassamme kasvanut koko Euroopan Unioniin liittymisen jälkeisen ajan. Tämä rakennemuutos on mahdollistanut uusien koneyrittäjien tuleminen alalle. Karjatilojen säilörehumäärät ovat kasvaneet tilakoon kasvun myötä. Rehun laadullisella ja määrällisellä onnistumisella, taikka epäonnistumisella on suuri taloudellinen merkitys karjatilalle. Keski- ja Pohjois-Pohjanmaa on vahvaa karjatalousaluetta. Suuret karjatilat tulevat keskittymään maidontuotantoon, mikä merkitsee usein maatilán peltotöiden ohjaamista urakoitsijoiden tehtäväksi.

Työn tavoitteena on selvittää Keski- ja Pohjois-Pohjanmaan säilörehu-urakoitsijoiden tämän hetkinen koulutustaso, toiminnan laajuus ja mahdollinen koulutustarve. Kyselyn tulosten perusteella työn tilaaja, VENE- verkostot nautakarjatalouden edistäjinä- hanke suunnittelee koulutusmahdollisuuksia. Tutkimusmenetelmänä on käytetty kyselytutkimusta, joka toteutettiin Webropol-kyselynä.

Kyselyn tulosten perusteella säilörehu-urakoitsijoilla on koulutustarvetta säilörehun laadun hallintaan liittyvissä asioissa ja taloudenpidossa. Tuloksia voidaan hyödyntää koulutussuunnittelussa. Koulutusten järjestäjinä suosituimmat olisivat oppilaitokset ja laitevalmistajat.

Asiasanat: Maatalouden rakennemuutos, urakointi, säilörehu

Abstract

The Oulu University of Applied Sciences

School of Renewable Natural Resources, Option of Entrepreneurship

Author: Tuovi Mäki

Title of thesis: Research of the needs and hopes for education of the silage contractors of the Central and Northern Ostrobothnia

Supervisor: Matti Järvi

Term and year when the thesis was submitted: Spring 2013 Number of pages: 36 + 6

The membership of the European Union had a big influence on the Finnish agriculture and its politics. Many systems had to be changed and adapted to new laws and legislations. The most essential changes took place in the structure of the farming subsidy as well as in the structural and regional policies. The number of farms is strongly decreasing and that is why many left agriculture for gaining a living from another sector.

In Finland contracting is rather young form of entrepreneurship in agriculture. It is more common in other European countries.

The size of the Finnish farms has grown during the membership of the EU. Especially pastoralists are concentrating on animal husbandry, so there will be more and more work to be done for specialists in harvesting. The amounts of silage have also increased likewise the size of the herds. The successful harvesting of silage is economically very important to the dairy farms.

The Central and Northern Ostrobothnia is a very strong area of Finnish animal husbandry. The aim of this research was to find out the actual knowledge of the silage contractors and their needs and hopes for education.

On the basis of the results of this research, VENE- Networks promoting animal husbandry- will plan education possibilities for contractors.

The keywords: Structural changes of agriculture, contracting, silage

Sisällysluettelo

TIIVISTELMÄ	3
Abstract	4
1 Johdanto	6
2 Taustaa urakoinnin yleistymiselle	7
2.1 Maatalouden rakennemuutos	7
2.2 Tuotannon keskittyminen	9
2.3 Maatalouden sivuelinkeinot	12
2.3.1 Koneurakointi	14
2.3.2 Säilörehu	15
3 Aineisto ja menetelmät	18
4 Tulokset ja tulosten tarkastelu	20
5 Johtopäätökset	33
6 Pohdinta	34
LÄHTEET	35
LIITTEET	

1 Johdanto

Maatalouden rakennemuutos on aiheuttanut monenlaisia muutoksia Suomen maatalousyrittäjille. Maatalouden nopea kehittyminen kiihtyi Suomen liittyttyä Euroopan Unioniin vuonna 1995. Pienet karjatilat ovat luopuneet tuotannosta, ja osa yrittäjistä on siirtynyt maatalouden koneurakointiin. Tämä työn tarkoituksena on selvittää säilörehu-urakoitsijoiden käytänteitä urakoinnissa, toiminnan laajuutta sekä heidän tarpeitaan koulutukselle. Tällaista tutkimusta ei ole tietojeni mukaan tällä alueella tehty, vaikka Keski- ja Pohjois-Pohjanmaa on vahvaa karjatalousaluetta. Tilakoot ovat tällä alueella keskimääräistä suuremmat, minkä johdosta myös urakoitsijoiden käyttö on lisääntynyt.

Työssä haetaan vastauksia muun muassa seuraaviin kysymyksiin:

- Miten urakoitsijan tekemän rehun laatu arvioidaan ja onko olemassa laadunvalvontamalleja?
- Minkälainen sopimuskäytäntö tilojen ja urakoitsijoiden välillä on?
- Miten pitkä työkokemus on urakoinnista?
- Tekevätkö urakoitsijat keskenään yhteistyötä?
- Kokevatko säilörehu-urakoitsijat tarvitsevansa koulutusta, jos kokevat, niillä millaista ja kenen järjestämänä?

Koulutustarpeen kartoitus suoritettiin kyselytutkimuksena Keski- ja Pohjois-Pohjanmaan säilörehu-urakoitsijoille. Tutkimuksen tuloksia hyödynnetään VENE-hankkeen koulutustarjonnassa.

VENE-hanke on koulutushankekokonaisuus, joka tähtää neljän karjatalouden kilpailukyvyn kannalta keskeisen osa-alueen - eläinaineksen, rehuntuotannon, rakentamisen ja eläinten terveyden ja hyvinvoinnin- kehittämiseen. Hankkeessa pyritään hyödyntämään yhteistoiminnallisuuteen ja itseohjautuvuuteen perustuvia toimintatapoja sekä ylläpidetään aiemmin syntyneitä ja luodaan uusia verkostoja. Tuottajien ja sidosryhmien välisellä yhteistyöllä parannetaan yksittäisten tilojen ja koko tuotantoketjun kilpailukykyä. (Oamk, hakupäivä 15.5.2013.)

2 Taustaa urakoinnin yleistymiselle

2.1 Maatalouden rakennemuutos

Vuonna 1994 Suomessa kumottiin vanha kansallinen maataloustulolaki, ja tilalle tuli EU-järjestelmän mukainen maataloustuotteiden hinta- ja markkinajärjestelmä. Tuotantokustannusten nousun suorasta kompensoituksesta viljelijöille luovuttiin. Maassamme päättyi 38 vuotta kestänyt maataloustulojärjestelmä. Suomen kansallisen maatalouspolitiikan julkilausuma oli kansallisen elintarvikeomavaraisuuden turvaaminen ja kriisiajan ruokahuolto. (Markkola 2004, 355.)

EU:ssa markkinoiden tasapainottaminen ja elintarvikkeiden saatavuuden turvaaminen toteutuvat sisämarkkinoiden tasolla koko unionin alueella, ei kussakin jäsenmaassa erikseen. Oleellisin ero maatalouspolitiikassa Suomen liittyttyä EU:hun koski juuri elintarvikkeiden huoltovarmuutta sekä tilojen alueellisesta sijainnista ja tilakoosta aiheutuvien tuloerojen tasaamista. Suomi sai luvan omilla varoilla maksaa pohjoisessa korkeampia tukia kuin etelässä. (Markkola 2004, 365-374.)

Ennen EU-jäsenyyttä pääosa maataloudesta maksettiin viljelmäkoon, kotieläinten lukumäärän sekä tuotannon määrän ja peltohehtaarien perusteella. Tuolloin pienille tiloille maksettiin enemmän tukea ja isoilta tiloilta sitä leikattiin. EU-järjestelmä käänsi tilanteen aivan päinvastaiseksi. EU-järjestelmä ei suosinut pieniä tiloja. Maatalouspolitiikan tavoitteissa puhuttiin 2000-luvun alussa aiempaa enemmän kuluttajien toiveiden tyydyttämisestä laadukkailla ja turvallisilla elintarvikkeilla sekä yhteiskunnan toiveiden tyydyttämisestä puhtaalla ja viihtyisällä elinympäristöllä. EU-tuet ohjasivat viljelijöitä eläimistä ja ympäristöstä huolehtimiseen sekä kestäväan kehitykseen. (Markkola 2004, 358-359.)

Rakennemuutoksen johdosta tilaluku on vähentynyt ja jäljellä olevien tilojen koko kasvanut. Kokoluokiltaan keskikokoisten, melko suurten ja suurten tilojen lukumäärä on vähentynyt jopa yli puoleen vuoden 2000 lukumäärästä (TAULUKKO1). Huomioitavaa onkin, että etenkin jo ennestään hyvin suurien ja erittäin suurien tilojen määrä on kasvanut 2000-luvun aikana (TAULUKKO1).

TAULUKKO 1. Maatilojen kokoluokat tilamäärinä tuhatta kappaletta vuosina 2000-2010. (MTT Taloustohtori. Hakupäivä 16.4.2013)

Tilamäärä	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Taloudellinen_koko	6.362	6.212	5.160	5.199	4.985	4.597	6.129	5.950	6.103	6.145	6.354
Kaikkein pienin											
Tosi pieni	10.650	10.160	9.626	9.630	9.357	8.854	8.967	8.917	8.799	8.746	8.705
Erittäin pieni	7.900	7.666	7.487	7.515	7.192	7.093	7.099	7.020	7.002	6.947	6.837
Hyvin pieni	5.628	5.522	5.450	5.392	5.256	5.292	5.163	5.258	5.183	5.028	4.892
Pieni	8.534	8.310	7.909	7.860	7.724	7.577	7.243	7.238	7.140	6.924	6.703
Melko pieni	11.431	10.793	9.916	9.670	9.510	9.117	8.932	8.677	8.365	8.033	7.634
Keskikokoinen	12.692	11.808	10.827	10.307	9.827	9.333	8.747	8.356	7.993	7.393	7.003
Melko suuri	10.038	9.688	9.674	9.109	8.792	8.226	7.694	7.146	6.713	6.296	6.051
Suuri	6.760	6.897	8.463	8.400	8.354	8.289	8.150	7.407	7.233	7.137	6.848
Hyvin suuri	771	868	1.217	1.277	1.376	1.477	1.523	1.479	1.569	1.657	1.744
Erittäin suuri	417	397	548	598	672	760	836	782	902	1.005	1.100
Kaikki ryhmät	81.183	78.321	76.277	74.957	73.045	70.615	70.483	68.230	67.002	65.311	63.871

Maidon- ja sianlihantuotanto on kokenut ehkä kaikkein suurimman muutoksen. Viimeisen kymmenen vuoden aikana maitotilojen lukumäärä on puolittunut reilusta 20 000:sta 10 000:een tilaan (Taulukko 2).

TAULUKKO 2. Maatilojen tuotantosuunnat tilamäärinä tuhatta kappaletta vuosina 2000- 2010. (MTT Taloustohtori, hakupäivä 16.4.2013)

Tilamäärä	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Tuotantosuunta	26.664	27.057	26.943	27.378	27.519	26.559	26.811	25.425	25.536	25.541	24.363
Viljanviljely											
Muu kasvinviljely	15.146	14.613	14.351	14.426	14.305	14.571	15.422	16.596	16.814	16.538	17.177
Puutarhatuotanto	4.038	3.822	3.823	3.619	3.416	3.340	3.286	3.093	2.899	2.764	2.668
Lypsykarja	21.153	19.475	18.288	17.012	15.838	14.940	13.712	12.247	11.357	10.691	10.182
Muu nautakarja	2.387	2.274	2.621	2.687	2.511	2.412	2.545	2.499	2.456	2.403	2.418
Sikatalous	1.569	1.426	1.245	1.255	1.140	1.102	1.009	682	617	514	490
Muu kotieläintalous	1.571	1.619	1.662	1.627	1.771	1.445	1.608	1.780	1.724	1.714	1.708
Sekamuotoinen tuotanto	8.648	8.014	7.320	6.933	6.526	6.232	6.033	5.894	5.564	5.113	4.841
Luokittelemattomat	7	21	24	20	19	14	57	14	35	33	24
Kaikki ryhmät	81.183	78.321	76.277	74.957	73.045	70.615	70.483	68.230	67.002	65.311	63.871

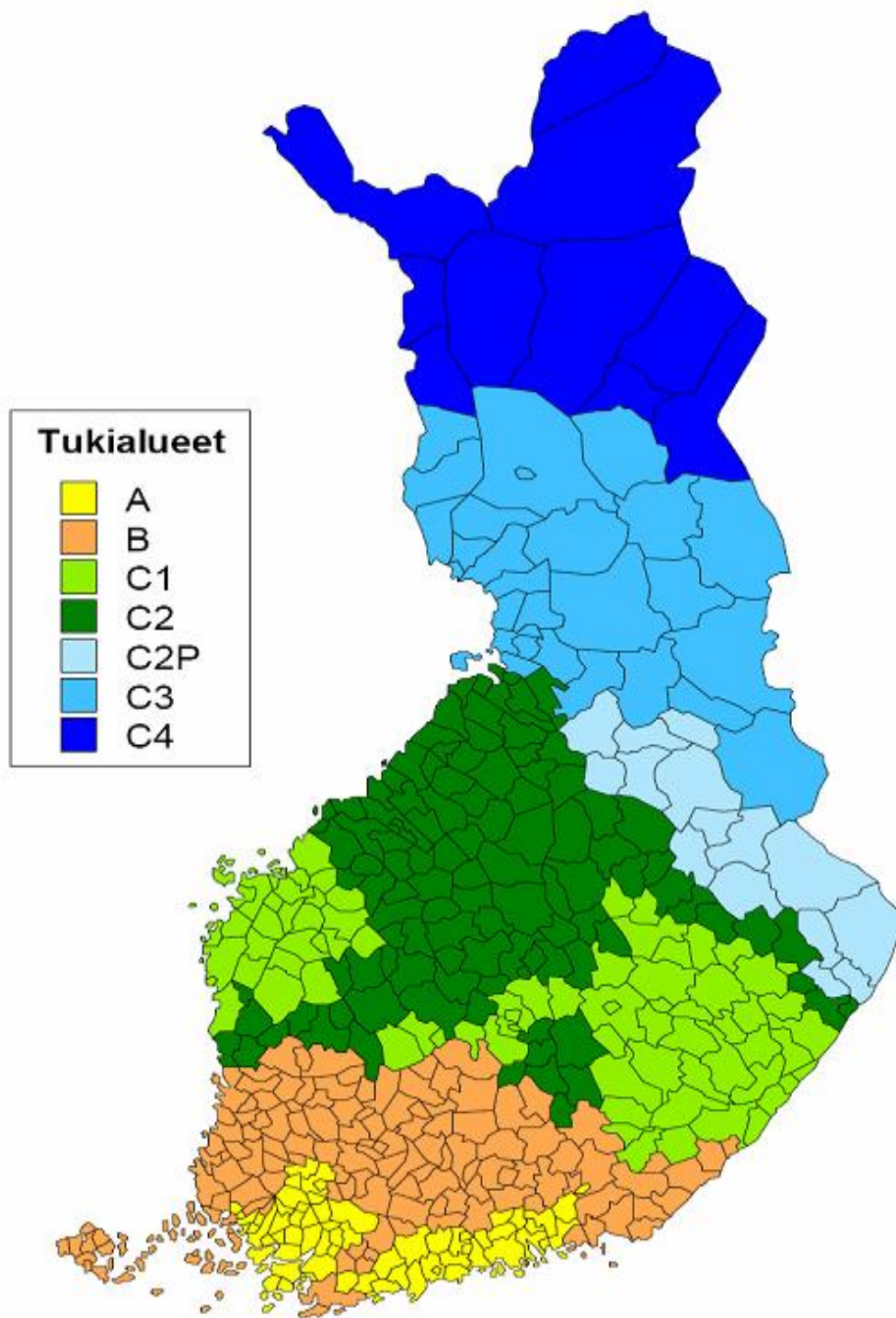
2.2 Tuotannon keskittyminen

Maatalouden rakennemuutos on merkinnyt myös maataloustuotannon keskittymistä kaikista suotuisimmille alueille (MTT Taloustohtori, hakupäivä 16.4.2013). Nykyisin maataloustuotanto on Suomessa keskittynyt vahvasti B-tukialueelle ja lisäksi C1-C2-tukialueille. (Taulukko3 ja Kuvio1.)

Maataloutta harjoitetaan kuitenkin vielä koko valtakunnan alueella, aivan pohjoisinta Suomea myöten. Maatalouden rakennemuutos on kuitenkin näkynyt voimakkaimmin juuri C3- ja C4- tukialueilla (MTT Taloustohtori, hakupäivä 16.4.2013).

TAULUKKO 3. Maatilojen määrä tuhatta kappaletta tukialueittain. (MTT Taloustohtori. Hakupäivä 16.4.2013)

Tilamäärä	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Tukialue											
A-alue	10.412	10.039	9.786	9.580	9.365	8.996	8.900	8.616	8.433	8.260	8.096
B-alue	24.151	23.310	22.681	22.333	21.769	21.013	20.906	20.227	19.875	19.369	19.025
C1-alue	19.195	18.489	18.025	17.648	17.137	16.631	16.580	16.044	15.726	15.258	14.850
C2-alue	20.874	20.198	19.694	19.386	18.947	18.375	18.367	17.804	17.498	17.072	16.716
C2p-alue	2.408	2.286	2.213	2.170	2.115	2.015	2.040	1.972	1.949	1.891	1.847
C3-alue	3.395	3.267	3.162	3.124	3.018	2.912	2.994	2.891	2.858	2.815	2.709
C4-alue	748	732	716	716	694	673	696	676	663	646	618
Kaikki ryhmät	81.183	78.321	76.277	74.957	73.045	70.615	70.483	68.230	67.002	65.311	63.861

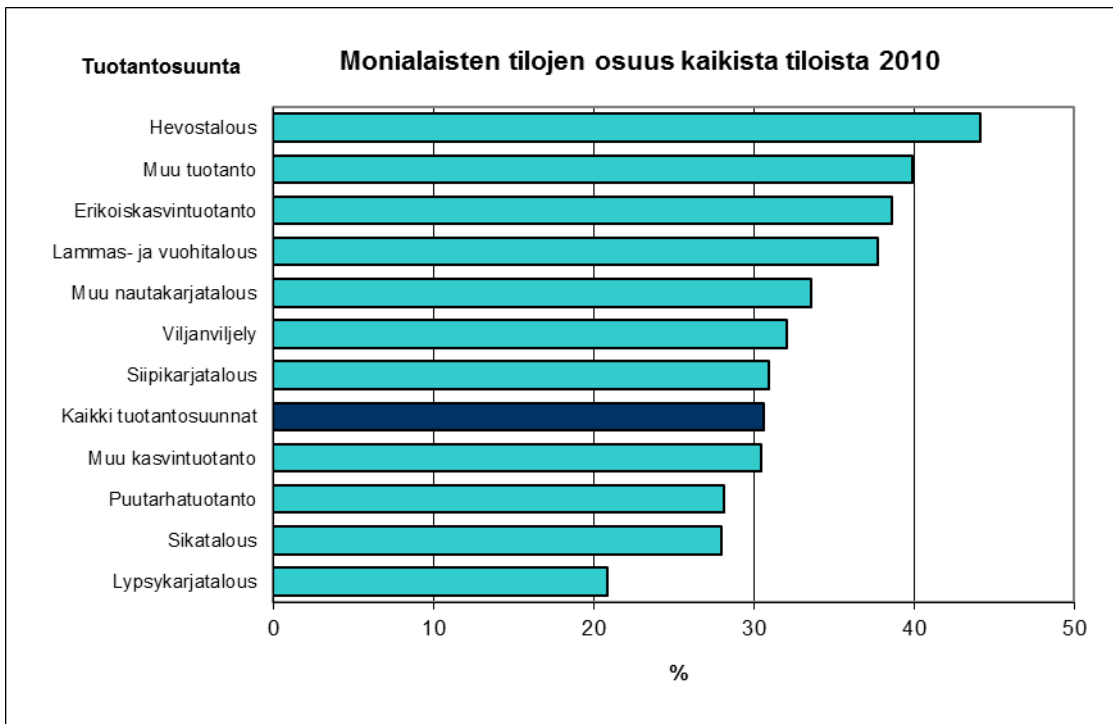
KUVIO 1. Tukialueet Suomessa vuonna 2013 (Google Kuvahaku, Tukialueet Suomi, hakupäivä 16.4.2013)

2.3 Maatalouden sivuelinkeinot

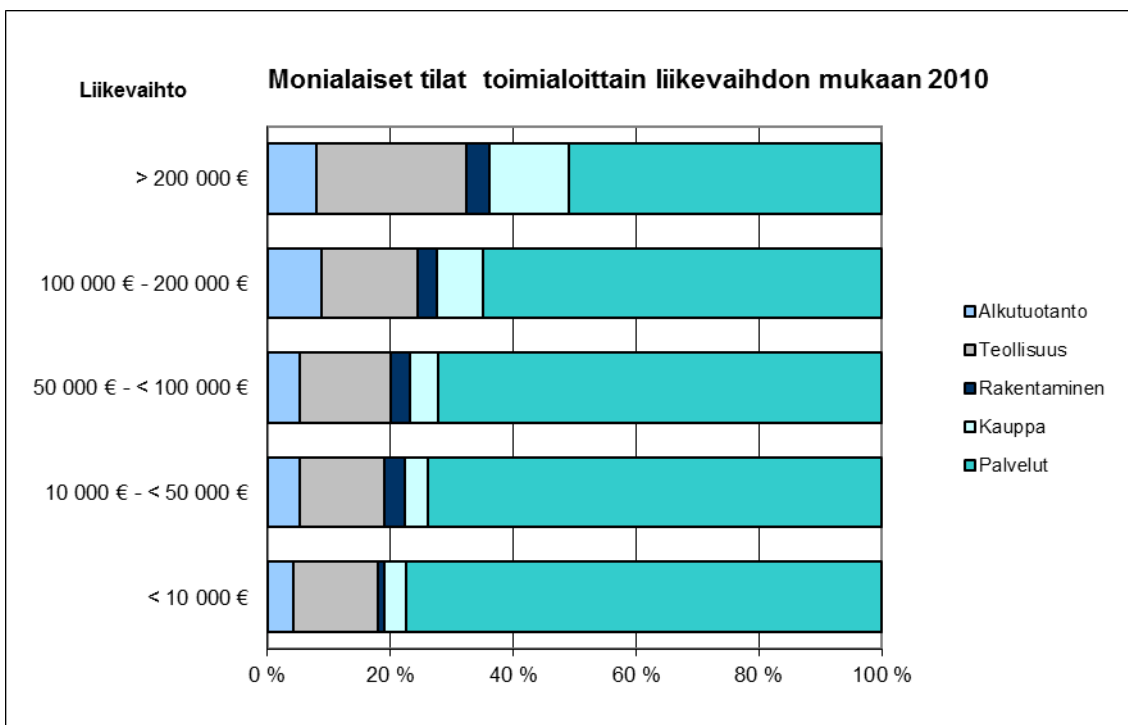
Monialainen maatila on tila, joka perusmaataloustuotannon ohella harjoittaa muuta yritystoimintaa. Maatalouden rakennemuutoksen myötä monialaisten tilojen määrä on kasvanut. Vuonna 2010 kolmasosa Suomen 64 000 maatilasta ja puutarhayrityksestä harjoitti päätuotannon ohella muuta yritystoimintaa (Kuvio 2). (Maataloustilastot, hakupäivä 16.4.2013.)

Tilojen monialaisuus on yleisintä kaupungeissa ja kaupunkien lähiseuduilla sekä harvaanasutuilla alueilla. Useimmat kasvinviljelytilat harjoittavat muuta yritystoimintaa, kun taas kotieläintiloilla se on harvinaisempaa (Kuvio 2). (Maataloustilastot, hakupäivä 16.4.2013.)

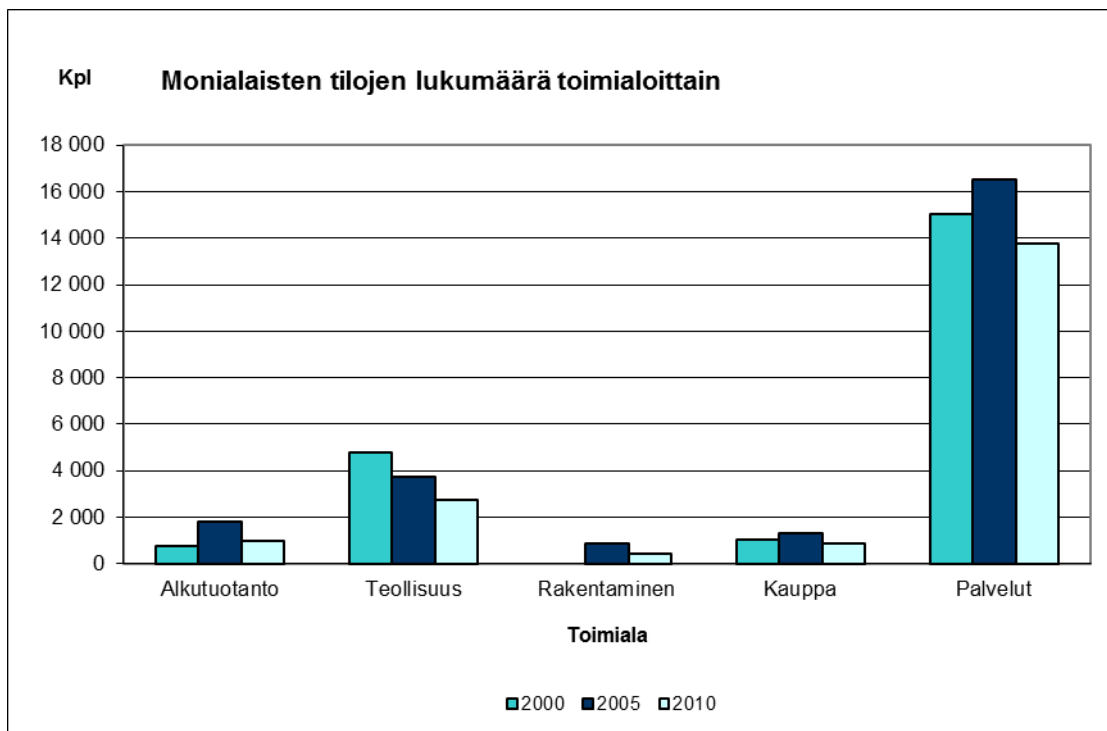
Tilaan liittyvällä muulla yritystoiminnalla on hyvin työllistävä vaikutus. Muuhun yritystoimintaan liittyvää työtä tekee yhteensä 22 600 viljelijäperheen jäsentä ja 9100 palkattua työntekijää. Monialaisista tiloista noin 40%:lla muun yritystoiminnan liikevaihto oli alle 10 000 euroa vuodessa (Kuvio 3). Suurin osa monialaisista tiloista tuottaa sivuelinkeinonaan erilaisia palveluita, kuten urakointia tai majoitus- ja matkailupalveluita (Kuvio 4). (Maataloustilastot, hakupäivä 16.4.2013.)

KUVIO 2 Monialaisten maatilojen määrä Suomessa vuonna 2010 (Maataloustilastot, hakupäivä 16.4.2013)

KUVIO 3. Monialaisten maatilojen liikevaihto Suomessa vuonna 2010 (Maataloustilastot, hakupäivä 16.4.2013)

KUVIO 4. Monialaisten maatilojen lukumäärä toimialoittain Suomessa vuonna 2010 (Maataloustilastot, hakupäivä 16.4.2013)

2.3.1 Koneurakointi

Koska yhä useampi maatalousyrittäjä on luopunut omasta tuotannosta, on luonnollinen seuraus koneurakoinnin lisääntyminen. Koneurakointi on koettu hyvänä mahdollisuutena työllistää itsensä. Koneurakointi on liiketoimintaa, joka on suurin yksittäinen maaseudun yrittäjyyden toimiala. Neljäsosa urakoitsijoista harjoittaa omaa maataloutta. Urakoinnissa toimii lähes 20 000 yritystä, joista lähes 2/3 maanrakennusalalla. (Aaltonen & Heikkilä 2011, 4.)

TTS:n tutkimuksen urakointihintakyselyyn vastanneista urakoitsijoista lähes 10 %:lla urakoinnin vuotuinen liikevaihto oli yli 100 000 euroa. Edellisestä, vuonna 2008 tehdystä kyselystä keskimääräinen liikevaihto kasvoi 25 % (TTS, hakupäivä 16.4.2013). Koneurakointia tehdään muun muassa maa- ja metsätaloudessa, maanrakennustöissä, teiden ja kiinteistöjen rakennus- ja kunnossapitotöissä sekä viherrakennustöissä. (Aaltonen & Heikkilä 2011, 11.)

Maataloudessa on monta eri sesonkia, joten isot maatilat käyttävät monenlaisia urakointipalveluja, kuten lannanlevitys-, pellonmuokkaus-, kasvinsuojelu- ja sadonkorjuupalveluja. Urakoinnin käytön hyötyinä palveluja käyttäville tiloille ovat tehokkaat koneet, jolloin usein myös uusin tekniikka saadaan käyttöön. (Aaltonen & Heikkilä 2011, 11.)

Laajentaneet kotieläintilat keskittyvät eläinten hoitoon, jolloin urakoitsija yhä useammin vastaa myös säilörehun teosta. Säilörehun korjuumenetelminä käytetään noukinvaunua, pyöröpaalautusta, tarkkuus- tai ajosilppuria. Säilörehu-urakoinnista oli tiedonhaun perusteella hyvin vähän tietoa saatavissa.

2.3.2 Säilörehu

Säilörehu on heinäkasveista koostuvaa nurmirehua, joka on naudon perusrehu sisäruokintakaudella. (Mälkiä & Teräväinen 1999, 63).

Suomalainen A.I.Virtanen kehitti rehunsäilönnän perusteet 1920-luvun lopulla. Silloin päämääränä oli saada lehmille kuivaheinän rinnalle talvikaudeksi muuta rehua. Rehun säilöntä perustuu happamuuteen ja hapettomuuteen. Alhainen pH estää haitallisten piilaajamikrobien kasvun ja toiminnan. Rehunsäilöntä on mikrobiologinen prosessi, jota edesautetaan ja nopeutetaan rehunsäilöntäaineilla. (Kemira AIV- suomalaiset rehunsäilöntäratkaisut 2012, 9- 15.)

Rehunsäilönnän tavoitteena on karjalle maittava, sulava ja hygieeniseltä laadultaan moitteeton säilörehu. Sulavuuteen vaikuttaa nurmen niittoajankohta ja maittavuuteen ja hygieeniseen laatuun rehunsäilöntäkeinot. Kuiva-ainepitoisuus ohjaa säilöntämenetelmän valintaa. Tuoreet tai lievästi esikuivatut rehut vaativat runsaasti muurahaishappoa sisältävän säilöntäaineen. Esikuivatussa rehussa käyminen on vähäisempää ja virhe-käymisen riski vähenee. Esikuivattujen rehujen säilöntäaineissa on lisänä hiivojen ja homeiden kasvua estäviä lisäaineita. (Kemira AIV- suomalaiset rehunsäilöntäratkaisut 2012, 6.)

Vaihtoehtona kemiallisille säilöntäaineille on biologiset säilöntäaineet, joiden teho perustuu yksinomaan nurmen sokerin maitohappokäymiseen. Biologiset aineet soveltuvat parhaiten esikuvitun säilörehun säilöntään. (Kemira AIV- suomalaiset rehunsäilöntäratkaisut 2012, 16.)

Rehunsäilönnässä on kolme toistaan seuraavaa vaihetta:

- aerobinen vaihe, joka alkaa rehun niitosta ja päättyy rehusäilön peittämiseen. Tässä vaiheessa rehu on suoraan ilman hapen vaikutuksen alaisena.
- anaerobinen käymisvaihe alkaa, kun rehu on ilmatiiviisti peitetty tai kääritty. Tässä vaiheessa rehun säilöntä perustuu hapettomiin olosuhteisiin ja lisääntyvään happamuuteen.
- puoliaerobinen syöttövaihe alkaa, kun rehusäilö tai paali avataan. Tässä vaiheessa happi pääsee uudestaan kosketuksiin säilörehun kanssa.

(Kemira AIV- suomalaiset rehunsäilöntäratkaisut 2012, 8- 9.)

Nurmirehun laatuvaatimukset määrittävät rehua syövästä eläimestä. Eri eläinryhmillä on erilaiset vaatimukset ruokinnassa. Rehun ravitsemuksellista laatua voidaan säädellä korjuuajankohdan valinnalla. Säilörehun laatu muodostuu korjuuhetken kasvimaan koostumuksesta ja säilönnän aikana tapahtuvista muutoksista. (Peltonen, Puurunen, Harmoinen 2010, 16.)

Säilörehun ruokintalaadun vaihtelu aiheutuu:

- Kasvilaji ja -lajike-eroista
- Maalaji- ja lohkoeroista
- Viljelytekniikasta, lannoituksesta
- Kasvuajan sääoloista
- Korjuuajan sääoloista
- Korjuuasteesta ja sängen mitasta
- Korjuukerrasta (kevät-, kesä- ja syysato)
- Säilöntätekniikasta (varastotyyppi, säilöntäaine)
- Säilöntäolosuhteista (tiivistys, peittäminen)
- Säilönnän onnistumisesta, (vaihtelut rehusäilön sisällä)

- Rehun syöttövaiheen laatumuutoksista (lämpeneminen, homehtuminen)
(Hallivuori 2013, hakupäivä 3.6.2013.)

3 Aineisto ja menetelmät

Tutkimuksen kohderyhmänä oli Keski- ja Pohjois-Pohjanmaan säilörehu-urakoitsijat. Aineiston hankintaan käytettiin kyselytutkimusta ja haastattelututkimusta. Kyselytutkimus lähdettiin toteuttamaan webropol-kyselynä (Liite 1). Tuloksia käsiteltiin Excel-
taulukoinneilla ja graafeilla.

Säilörehu-urakoitsijoiden yhteystiedot kerättiin useasta eri lähteestä. Aluksi yhteystietoja haettiin urakoitsijarekisteristä. Lisäksi tiedusteltiin alueen maaseutuasiamiehiltä ja MTK:n paikallisyksiköiltä sähköpostitse tietoja urakoitsijoista ja urakoivista maatalousyrittäjistä. Valion alkutuotannon Artturi-urakoitsijapassin suorittaneista oli nimirekisteri, jonka sain käyttööni.

Kutsu kyselyyn (Liite 2) lähetettiin kirjeitse kesäkuussa 2012 , alueen 40:lle urakointia harjoittavalle henkilölle. Siinä oli Webropol-kyselyn (Liite 1) osoite. Sähköpostitse kutsu kyselyyn lähetettiin niille 20:lle, joiden postiosoitetta ei ollut tiedossa. Vastausaikaa oli kaksi viikkoa. Lähetin vielä muistutukset heinäkuun alussa kaikille. Vielä kaksi viikkoa myöhemmin laitoin matkapuhelimiin tekstiviestimuistutukset. Kaikkiaan kaksi urakoitsijaa vastasi kyselyyn näiden menetelmien perusteella.

Koska kyselyn vastausprosentti oli hyvin alhainen, päädyttiin tekemään haastattelu puhelimitse. Se toteutettiin niin, että luin vastaajalle kysymykset suoraan webropol-kyselystä ja kirjasin vastaukset saman tien kyselylomakkeille. Puhelimitse tehtyyn haastattelututkimuksen kului aikaa viisi päivää.

Haastattelu oli jaettuna viiteen osioon:

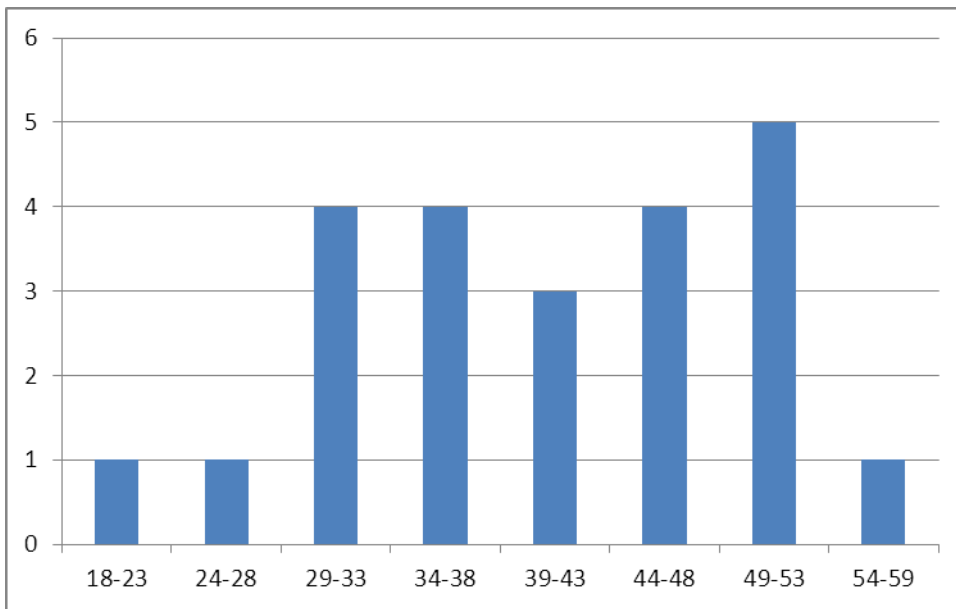
1. Taustatiedot
2. Asiakassuhteet
3. Säilörehun korjuuta koskevia väittämiä

4. Urakoitsijoiden välinen yhteistyö
5. Osaaminen ja kiinnostus koulutukseen osallistumiseen

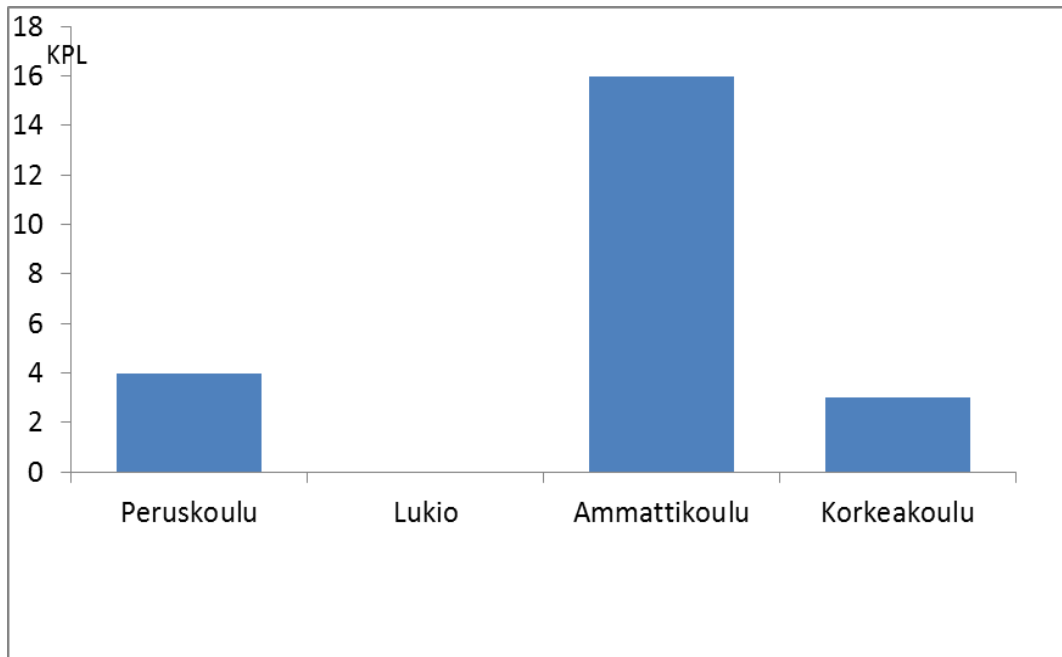
4 Tulokset ja tulosten tarkastelu

Kyselyyn vastasi kaikkiaan 23 vastaajaa, joista jokainen vastasi yhtä väittämätaulukkoa lukuun ottamatta kaikkiin kysymyksiin. Tutkimuksen vastausprosentti oli 57,5 %. Vastajat olivat seuraavilta paikkakunnilta: Utajärvi, Ylivieska, Kokkola, Lohtaja/ Kokkola, Sievi, Kärämäki, Siikajoki, Toholampi, Kauhava, Kaustinen, Kalajoki, Nivala, Kivijärvi, Kannus, Pyhäjärvi, Haapajärvi, Pihtipudas.

Suurin osa vastaajista sijoittui iältään 29-53 -vuotiaiden joukkoon. Alle 28- ja yli 54 -vuotiaiden määrä oli hyvin vähäinen (Kuvio 5). Suurin osa vastaajista oli suorittanut ammattikoulututkinnon. Peruskoulu- tai korkeakoulututkinto oli vain harvoilla (Kuvio 6).

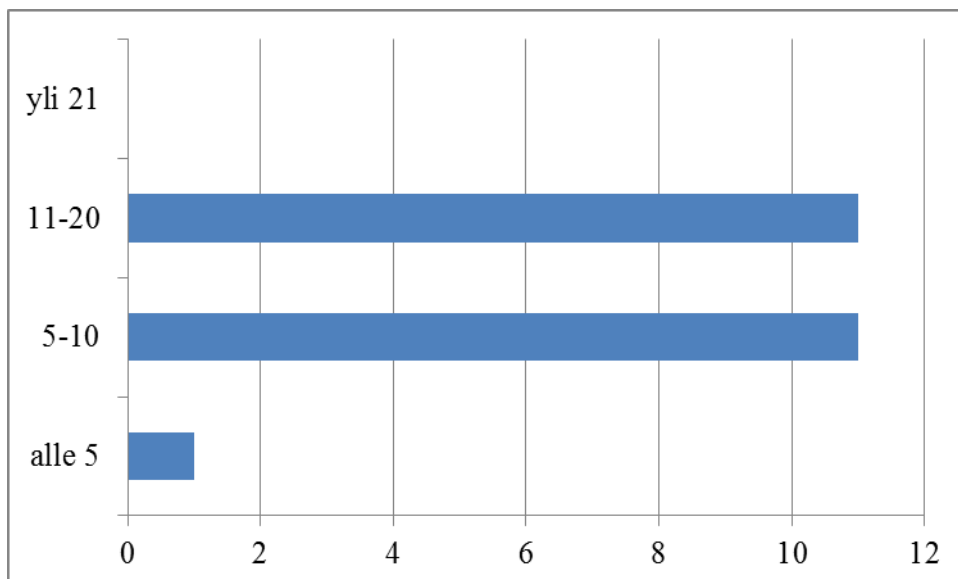

KUVIO 5. Säilörehu-urakoitsijoiden ikäjakauma

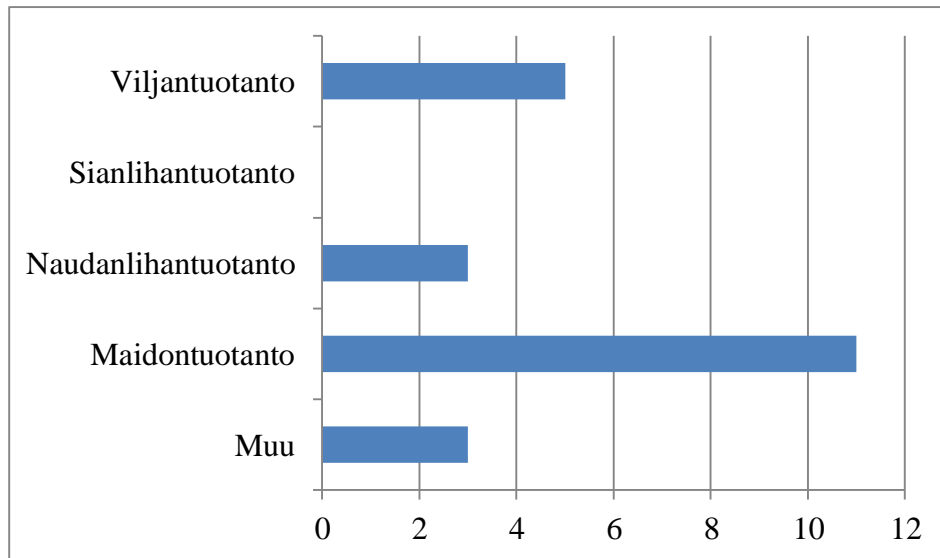
KUVIO 6. Säilörehu-urakoitsijoiden koulutustausta

Pääosin vastaajilla oli työkokemusta säilörehu-urakoinnista jo usealta vuodelta. Vastaa-
jista 11 oli harjoittanut urakointia jo yli 10 vuoden ajan (Kuvio 7).

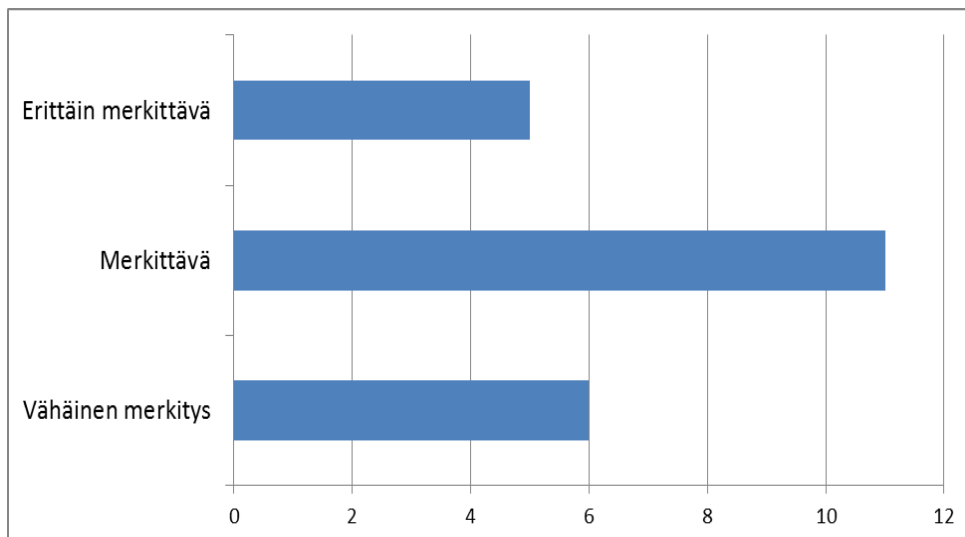
KUVIO 7. Säilörehu-urakoitsijoiden työkokemus

Säilörehu-urakoitsijoista kaikki harjoittivat urakointia sivuelinkeinonaan. Varsinaisia maatalouden päätuotantosuuntina olivat maidon-, viljan- tai naudanlihantuotanto. Kahdella vastaajalla oli muuta kasvinviljelyä (Kuvio 8).

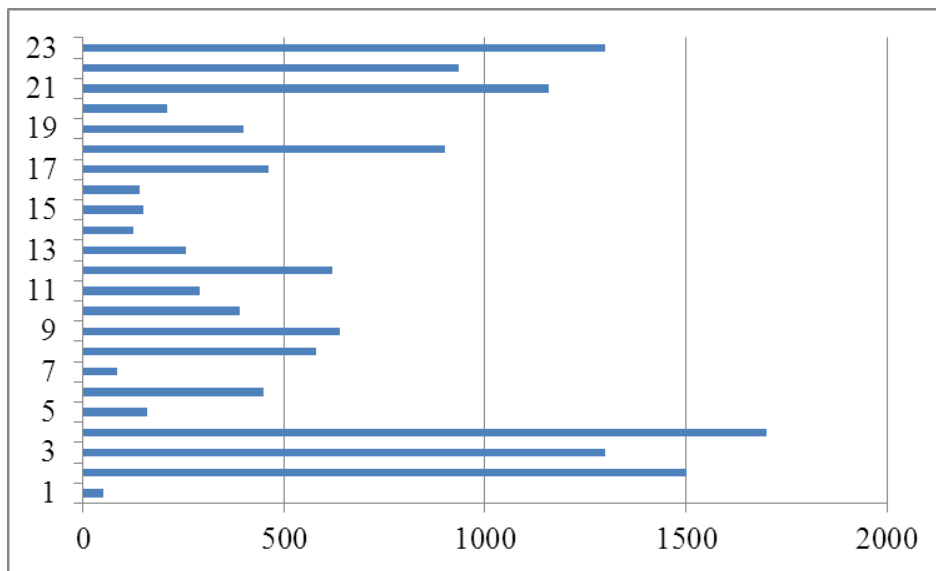
KUVIO 8. Säilörehu-urakoitsijoiden omien mautilojen päätuotantosunnat

Osalla kyselyyn vastanneista oli palkattua työvoimaa urakointitoimintaan. Valtaosalla työntekijät olivat osa-aikaisia, joiden määrät vaihtelivat yhdestä viiteen työntekijään. Viidellä vastaajista oli yksi vakituinen työntekijä, ja yhdellä kaksi. Kolmella vastaajista ei ollut lainkaan vakituisia työntekijöitä. Valtaosalle vastaajista säilörehu-urakointi on joko merkittävä tai erittäin merkittävä tulonlähde (Kuvio 9).

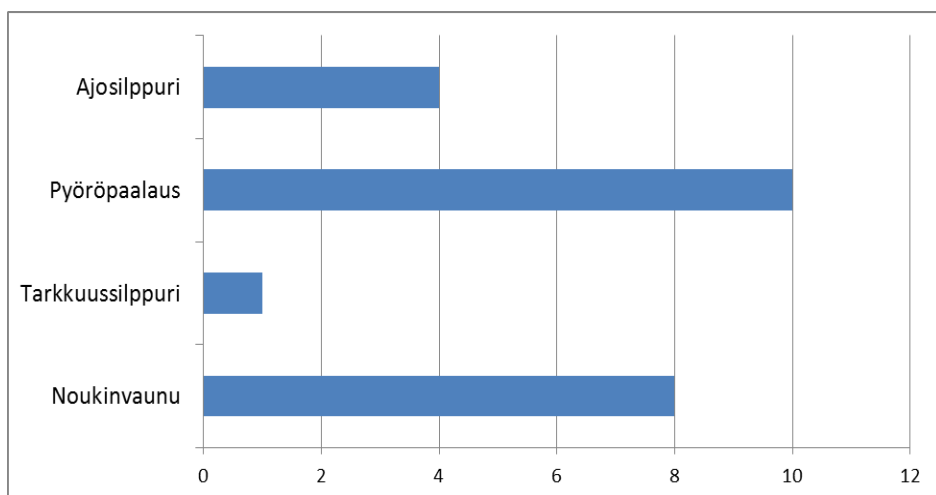

KUVIO 9. Säilörehu-urakoinnin merkitys tulonlähteenä

Urakointina sekä omalle tilalle tehdyn säilörehun korjuupinta-ala oli keskimäärin 600 ha, vaihdellen 40 -1700 ha välillä (Kuvio 10). Pyöröpaalaus oli yleisin säilörehun urakointimuoto. Lähes saman verran oli noukinvaunulla urakoivia. Kolmanneksi yleisin on ajosilppuri (Kuvio 12). Säilörehun tuotannossa käytettiin pääsääntöisesti rehunsäilöntäaineita, sillä vain yksi vastaajista ilmoitti korjaavansa säilörehusadon ilman rehunsäilöntäaineita.

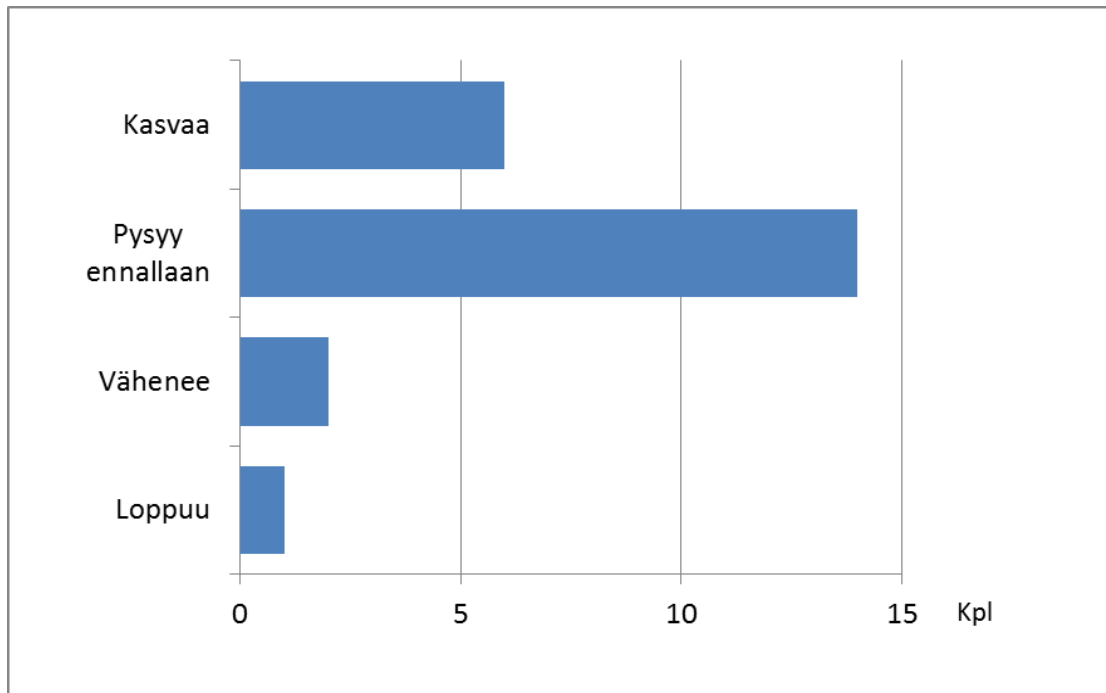

KUVIO 10. Säilörehun korjuualat hehtaareissa

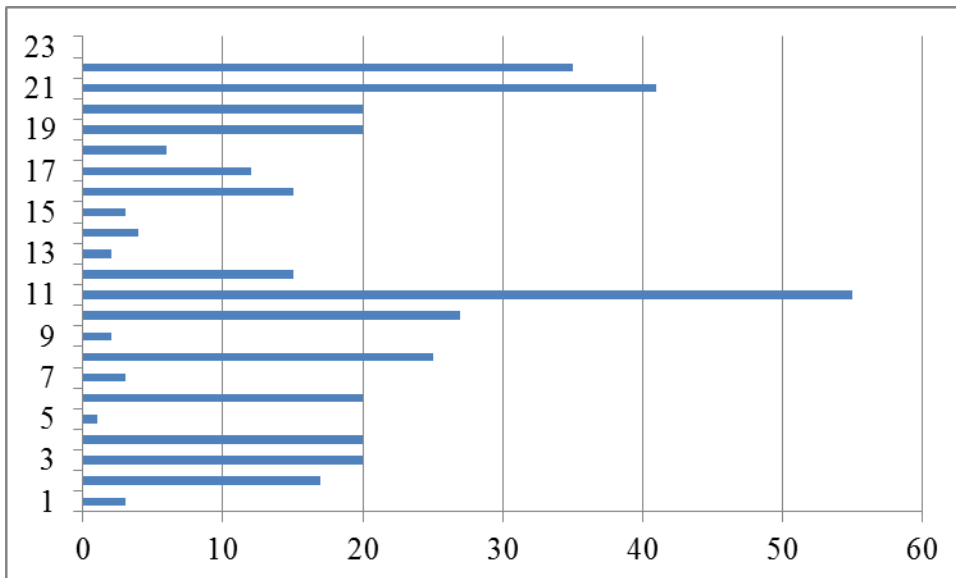
KUVIO 12. Käytössä oleva säilörehun korjuuteknikka

Valtaosa vastaajista arvioi, että säilörehu-urakointitoiminta tulee pysymään ennallaan tai kasvaa lähitulevaisuudessa. (Kuvio 13).

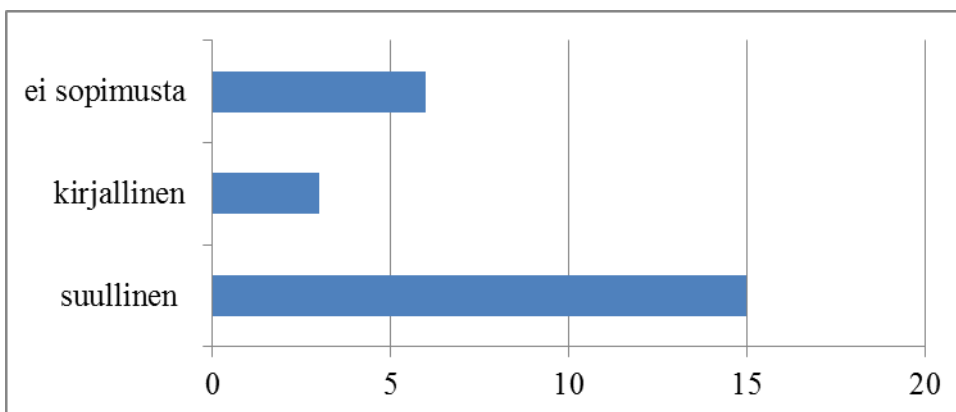
KUVIO 13. Urakoitsijoiden oma arvio säilörehu-urakoinnin määrästä tulevaisuudessa

Vuosittaiset asiakasmäärät vaihtelivat 4-55 asiakkaan välillä (Kuvio 14). Suurimmalla osalla säilörehu-urakoitsijoista oli asiakkaana 10–20 maatilayritystä. Kuitenkin suurien säilörehu-urakoitsijoiden määrä oli Keski- ja Pohjois-Pohjanmaalla vähäinen, sillä yli 30 asiakasta oli vain kolmella tutkimukseen osallistuneista säilörehu-urakoitsijoista.

KUVIO 14. Säilörehu-urakoitsijoiden asiakasmäärät

Valtaosalla urakoitsijoista oli käytössä suullinen sopimus asiakkaan kanssa. Ainoastaan muutamalla urakoitsijalla oli käytössä kirjallinen sopimus, ja osa urakoitsijoista ei ollut tehnyt lainkaan sopimusta asiakkaiden kanssa. Yhdellä vastaajista oli käytössä sekä suullinen että kirjallinen sopimus. (Kuvio 15).

KUVIO 15. Säilörehu-urakoitsijoiden sopimuskäytännöt

Valtaosa urakoitsijoista pitää yhteyttä asiakkaisiinsa paljon puhelimitse ja melko paljon tapaamalla henkilökohtaisesti. Vain vähän pidetään yhteyttä sähköpostitse (Taulukko 4).

TAULUKKO 4. Säilörehu-urakoitsijoiden yhteydenpitomenetelmät asiakkaisiin

	Ei lain- kaan	Vähän	Melko paljon	Paljon	En osaa sanoa
Puhelimitse	0	0	1	22	0
Sähköpostitse	15	4	0	0	0
Tapaamalla hen- kilökohtaisesti	1	5	10	5	0
Millä muulla ta- valla?	4	0	0	0	0

Valtaosa säilörehu-urakoitsijoista kokee tekevänsä paljon yhteistyötä asiakkaiden kanssa, ja on tyytyväinen nykytilanteeseen. Näihin väittämiin vastasi 22 urakoitsijaa (Taulukko 5). Kolmasosa vastaajista halusi myös lisätä yhteistyötä asiakkaidensa kanssa.

TAULUKKO 5. Väittämiä yhteistyöstä asiakkaiden kanssa

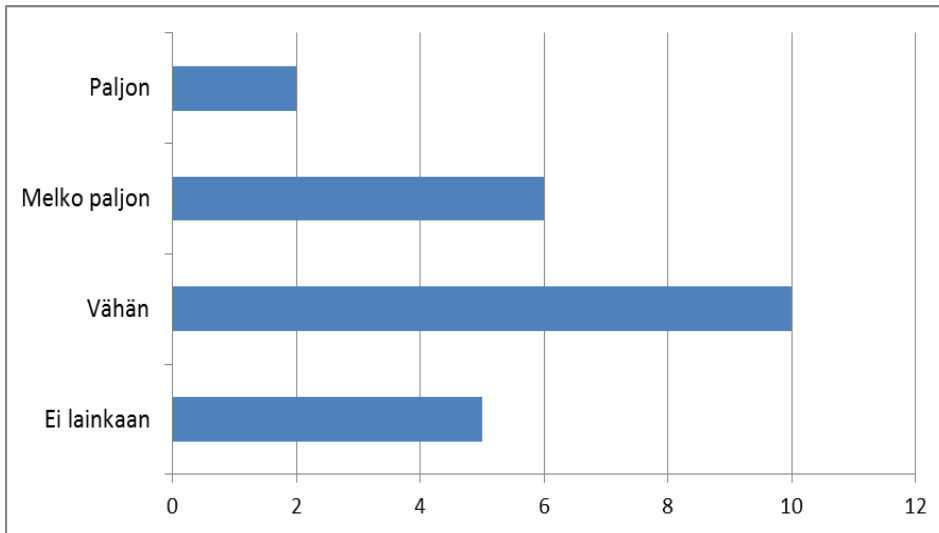
	Eri miel- tä	Osittain eri mieltä	Osittain samaa miel- tä	Täysin samaa mieltä	En osaa sanoa
Yhteistyö on su- juvaa	0	0	0	22	0
Teen paljon yhteistyötä	1	0	6	15	0
Haluan lisätä yhteistyötä	1	1	7	7	6
Olen tyyty- väinen nykyti- lanteeseen	0	2	6	14	0

Valtaosa urakoitsijoista oli sitä mieltä, että päätöksen säilörehun korjuuajankohdasta tekee asiakas ja osittain myös urakoitsija. Säätila ja kasvuston aste, sekä asiakkaan miellipide vaikuttaa suurimmalla osalla korjuuajankohtaan. Valtaosalla myös muut työt tai muut asiakkaat vaikuttavat osittain päätökseen korjuuajankohdasta. Lähes kaikki olivat sitä mieltä, että nurmen kasvuasteen ja valtakunnallisen D-arvon seuraaminen, sekä korjuuaikanäytteen ottaminen kuuluvat asiakkaalle. (Taulukko 6).

TAULUKKO 6. Väittämiä säilörehun korjuuajankohdasta

	Eri mieltä	Osittain eri mieltä	Osittain samaa mieltä	Täysin samaa mieltä	En osaa sanoa
Asiakas tekee päätöksen korjuuajankohdasta	0	0	7	16	0
Urakoitsija tekee päätöksen korjuuajankohdasta	9	3	11	0	0
Päätös korjuuajankohdasta tehdään yhdessä asiakkaan ja urakoitsijan kesken	0	0	13	10	0
Kasvuston aste vaikuttaa päätökseeni korjuuajankohdasta	2	0	6	14	1
Säätilaennuste vaikuttaa päätökseeni korjuuajankohdasta	0	1	7	15	0
Asiakkaan mielipide vaikuttaa päätökseeni korjuuajankohdasta	0	0	5	17	1
Muut työt/muut asiakkaat vaikuttavat päätökseeni korjuuajankohdasta	3	2	10	6	2
Asiakkaan kuuluu seurata kasvuastetta	0	0	1	22	0
Urakoitsijan kuuluu seurata kasvuastetta	13	3	6	1	0
Valtakunnallisen Darvon seuraaminen kuuluu urakoitsijalle	13	2	5	2	1
Urakointiin kuuluu korjuuaikanäytteen ottaminen	19	0	3	0	1
Asiakkaan kuuluu ottaa korjuuaikanäyte	0	0	5	14	4
Säilörehun rehuarvo selviää ruokintakaudella otetuista näytteistä	0	0	6	17	0

Kyselyn perusteella valtaosa vastaajista tekee vähän yhteistyötä muiden urakoitsijoiden kanssa. Alle puolet ilmoitti tekevänsä yhteistyötä paljon tai melko paljon. (Kuvio 16).

KUVIO 16. Säilörehu-urakoitsijoiden välisen yhteistyön määrä

Avoimet vastaukset yhteistyön kuvaukseen urakoitsijoiden välillä olivat suoraan lainattuna seuraavat:

- Toinen urakoitsija käy korjaamassa rehua noukinvaunulla
- Tietojen vaihtoa, kokemusten vaihtoa puhelimitse
- Olen aliurakoitsija rehuntekoketjussa
- Käytän aliurakoitsijoita rehun siirtoon
- Joskus tuurattu konerikon sattuessa
- Jaetaan urakoita jos ei itse kerkiä, suositellaan muita
- Jos on tarvetta, niin käyn niittämässä tai jotakin vastaavaa
- Tuuraan jos tulee konerikko. Jos sateet painaa päälle, niin soitan korjuuapua. Jos joku tarvii kuskia, niin meen tekemään.
- Toinen urakoitsija niittää ja karhottaa
- Työn vaihtoa, kiirehuippuja tasataan muiden urakoitsijoiden kanssa
- Käyn niittämässä silppurimiehille, paalaan muille urakoitsijoille, käyn ajamassa vaunua ajosilppurille
- Niitän muille, annan neuvoja
- Käytän aliurakoitsijoita omilla traktoreilla
- Lainataan koneita, käydään tekemässä toisen töitä

- Jos toinen ei kerkiä paalata, menen paalaamaan, käytän niittopalvelua

Kysyttäessä yhteishankinnoista lähes kaikki urakoitsijat ilmoittivat, etteivät tee lainkaan yhteishankintoja. Ainoastaan yksi urakoitsija teki paljon yhteishankintoja säilöntäaineissa, ja yksi vähän kasvinsuojeluaineissa. (Taulukko 7).

TAULUKKO 7. Kysely yhteishankinnoista muiden urakoitsijoiden tai tilojen kanssa

	Ei lain- kaan	Vähän	Melko paljon	Paljon	En osaa sanoa
Konehankin- noissa?	17	3	2	0	1
Säilöntä- aineissa?	20	0	2	1	0
Muoveissa?	18	3	2	0	0
Jokin muu, mikä?	4	1	0	0	0

Valtaosa urakoitsijoista oli puhelimitse yhteydessä muihin urakoitsijoihin. Sähköpostia käytettiin yleensä vähän. Henkilökohtaisia tapaamisia oli vähän tai melko paljon. Muita tapoja ovat avointen vastausten perusteella tapaamiset näyttelyissä tai yhteisissä tilaisuuksissa. (Taulukko 8).

TAULUKKO 8. Säilörehu-urakoitsijoiden yhteydenpitomenetelmät toisiin urakoitsijoihin

	Ei lain- kaan	Vähän	Melko paljon	Paljon	En osaa sanoa
Puhelimitse	5	1	2	14	0
Sähköpostitse	13	4	1	0	0
Tapaamalla henkilökohtais- esti	4	7	5	3	0
Muulla tavalla?	5	1	1	0	0

Valtaosa vastaajista oli joko täysin tai osittain tyytyväinen omaan osaamiseensa rehun laadun hallinnassa, säilöntä- ja korjuutekniikassa. Enemmän hajontaa vastauksissa oli

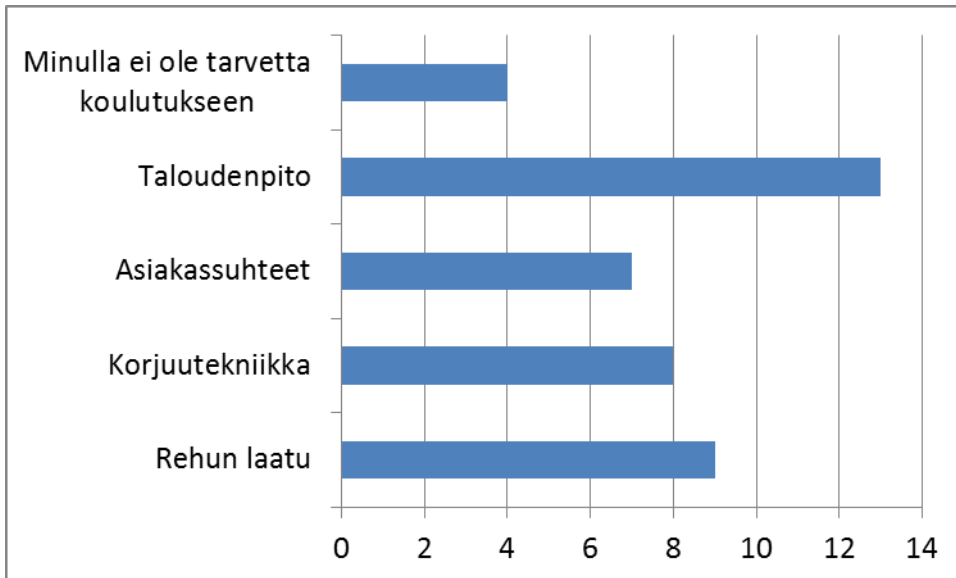
rehuanalyysien tulkinnan, korjuuajan määrittämisen, nurmiviljelyn perusteiden ja taloudenpidon osalla. (Taulukko 9).

TAULUKKO 9. Urakoitsijoiden tyytyväisyys omaan osaamiseen säilörehu-urakoinnin eri osa-alueilla

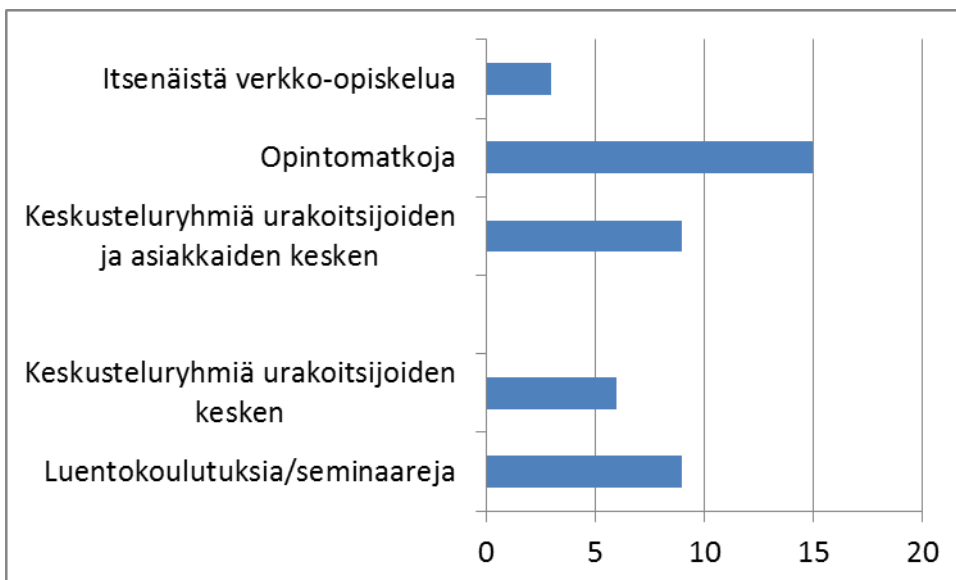
	Eri mieltä	Osittain eri mieltä	Osittain samaa mieltä	Täysin samaa mieltä	En osaa sanoa
Rehun laadun hallinnassa	0	2	11	10	0
Rehun säilöntä-tekniikassa	0	0	9	14	0
Rehun tiivistämistekniikassa	0	0	10	12	1
Korjuutekniikassa	0	0	7	16	0
Korjuuajan määrittämisessä	0	3	14	6	0
Korjuuseen kuluva ajassa	0	1	7	14	1
Nurmiviljelyn perusteissa	0	2	9	11	1
Rehuanalyysien tulkinnassa	0	6	10	4	3
Asiakassuhteissa	0	0	9	14	0
Taloudenpidossa	0	3	10	9	0

Vastaajista suurin osa on kiinnostunut koulutuksesta. Eniten on koulutustarvetta taloudenpidon osa-alueella. Lisäksi noin puolet vastaajista arvioi koulutustarvetta olevan rehun laadun ja korjuutekniikan osa-alueilla. Avointen vastausten perusteella urakoitsijat olivat osallistuneet konevalmistajien tarjoamiin koulutuksiin, liikenne-lupakursseille, rehun laatu- ja korjuuajankohtakoulutuksiin sekä korjuutekniikkakoulutuksiin. Lisäksi

säilörehu-urakoitsijat olivat osallistuneet talous- ja nurmiseminaareihin. Vastaajista 14 oli osallistunut urakoitsijoille suunnattuihin koulutuksiin, yhdeksän ei lainkaan. Artturi-urakoitsijapassi oli 19:llä kyselyyn vastanneista urakoitsijoista, ja neljällä ei ollut. (Kuvio 17).

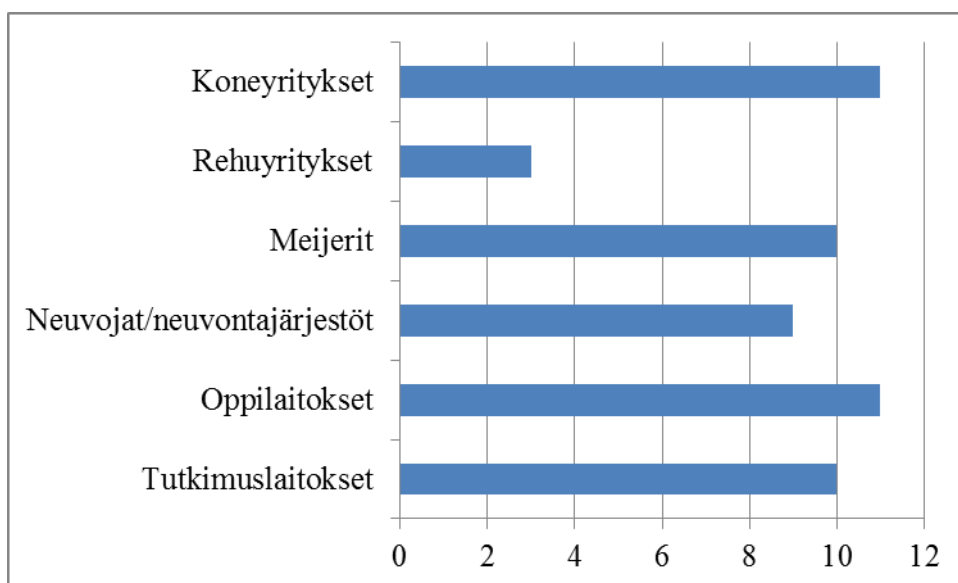

KUVIO 17. Säilörehu-urakoitsijoiden kiinnostus koulutukseen eri osa-alueilla

KUVIO 18. Urakoitsijoiden koulutusmuototoiveet

Koulutusmuototoiveista opintomatkat olivat suosituin. Seuraavaksi suosituimmat olivat luentokoulutukset/seminaarit sekä keskusteluryhmät. Itsenäistä verkko-opiskelua olisi valmis tekemään ainoastaan kolme vastaajaa. (Kuvio 18).

KUVIO 19. Urakoitsijoiden toiveet koulutuksen järjestäjistä

Vastausten perusteella koulutusta voisivat järjestää koneyritykset, oppilaitokset, tutkimuslaitokset, meijerit ja neuvojat/neuvontajärjestöt. Ainoastaan rehualan yritykset koulutuksen järjestänä ei ollut suosittu. (Kuvio 19).

Vastausten perusteella parhaat ajankohdat vuodessa koulutuksen järjestämiseksi ovat tammi-, helmi-, maaliskuu- ja marraskuu. Kyselyyn vastanneista 18 olisi halukas osallistumaan koulutukseen. Neljä ei halua osallistua minkäänlaiseen koulutukseen. Avointen vastausten perusteella toivottiin koulutusta rehun korjuutekniikasta ja kokemustiedon jakamisesta urakoitsijoiden välillä. Koulutushalukkuus kasvaa mitä lähempänä koulutusta järjestetään.

5 Johtopäätökset

Tutkimuksen tulosten perusteella säilörehu-urakoitsijoilla on tarvetta koulutukselle. Suurimmalla osalla on tarvetta kaikilla niillä osa-alueilla, joita haastattelussa kysyttiin eli taloudenpito, asiakassuhteet, korjuutekniikka ja rehun laatu. Vain harva olisi valmis itsenäiseen verkko-opiskeluun, mutta kaikki muut opintomuodot olivat suosittuja.

Myöskään selvää eroa siitä, mikä taho voisi koulutusta järjestää, ei löytynyt. Urakoitsijat ovat valmiita ottamaan tietoa vastaan hyvinkin monenlaisilta koulutusjärjestäjiltä. Ajankohtana koulutuksille ovat parhaita talvikauden kuukaudet, joka selittyikin sillä, että valtaosalla säilörehu-urakoitsijoista oli omaa maataloustuotantoa, jolloin kiireisin työaika alkaa keväällä jatkuen syksyyn.

6 Pohdinta

Opinnäytetyön toteuttaminen kyselytutkimuksella osoittautui erittäin haasteelliseksi. Ihan ensimmäisenä törmäsin urakoitsijoiden yhteystietojen etsinnän vaikeuteen. Suomessa säilörehu-urakointi on vielä niin uusi urakointimuoto, ettei mitään rekisteriä ole luotu. Jouduin hakemaan tietoja useasta eri lähteestä, kuten kuntien maaseutuasiamiehet, yritysluettelo, Koneviesti-lehti, TTS, MTK, Valion ja ProAgrian neuvijat.

Toisena haasteena oli saada urakoitsijat vastaamaan kyselyyn. Koska se ei webropol-kyselyllä onnistunut, niin päädyin soittamalla haastattelemaan urakoitsijat, joiden puhelinnumeron olin saanut tietooni. Puhelinhaastattelu oli loppujen lopuksi kaikkein nopein tapa saada tuloksia. Pääasiassa puheluuni vastattiin ystävällisesti, mutta löytyi muutama sellainenkin urakoitsija, joka ei ollut halukas osallistumaan tutkimukseen. Tutkimus olisi kannattanut heti alun perin tehdä haastattelututkimuksena, koska urakoitsijat eivät olleet kiinnostuneita tietotekniikan avulla tehtyihin tutkimuksiin.

Kyselyn laadinta ja tulosten analysointi veivät runsaasti aikaa. Välillä tehtävä tuntui jopa epätoivoiselta saada päätökseen. Olen oppinut monenlaista laadullisen tutkimuksen haasteista, joten jos sellaisen tekeminen tulee joskus tulevaisuudessa kohdalleni, niin tiedän jo miten toimia. Inhimilliset tekijät tuovat oman haasteensa tällaisissa tutkimuksissa.

Tutkimustuloksia kannattaisi hyödyntää esimerkiksi Valion Artturi-urakoitsijapassikoulutuksessa. Nykyinen Artturi-urakoitsijapassikoulutus keskittyy lähinnä rehun laadullisen onnistumisen opettamiseen. Koulutusta voisi laajentaa myös taloudenpidon ja asiakassuhteiden osa-alueille.

LÄHTEET

Aaltonen, R. & Heikkilä, H. 2011, Tieto tuottamaan Nro 135, Keuruu: Otavan Kirjapaino Oy

Google Kuvahaku 2013, Tukialueet Suomi. Hakupäivä 16.4.2013,
https://www.google.fi/search?q=tukialueet+suomi&client=firefox-a&hs=hwm&rls=org.mozilla:fi:official&source=lnms&tbn=isch&sa=X&ei=p8quUbn0HsqH4ASR3IHIBQ&sqi=2&ved=0CAcQ_AUoAQ&biw=1958&bih=966#facrc=_&imgrc=CG1zbebjIfG9EM%3A%3BOrBCREA5GCYh6M%3Bhttp%253A%252F%252Fwww.vyr.fi%252Fwww%252Ffi%252Fliitetiedostot%252Fviljaviesti%252Ftukialueet.PNG%3Bhttp%253A%252F%252Fwww.vyr.fi%252Fuutiskirjeet%252Fviljaviesti_vanha_pohja%252F2008%252Fmarraskuu%252Fvehnatuki_valtioneuvosto.html%3B516%3B643

Hallivuori, V. 2013, Ruokinnan teemavuosi. Hakupäivä 3.6.2013,
https://portal.mtt.fi/portal/page/portal/Artturi/.../Sailorehu_Hallivuori.pdf

Kemira AIV- suomalaiset rehunsäilöntäratkaisut 2012, Kemira Oyj

Maataloustilastot. Hakupäivä 16.4.2013,
http://www.maataloustilastot.fi/maatalouslaskenta-2010-muu-yritystoiminta-ennakkotiedot_fi.

Markkola, P. 2004, Suomen maatalouden historia Osa 3, Jyväskylä: Gummerus kirjapaino Oy

MTT Taloustohtori, Maa- ja puutarhatalouden rakennekehitys, Hakupäivä 16.4.2013,
<https://portal.mtt.fi/portal/page/portal/taloustohtori/rakennekehitys>

Mälkiä, P. & Teräväinen, H. 1999. Tieto tuottamaan Nro 82, Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy

Oamk 2013, Hakupäivä 15.5.2013,
http://www.oamk.fi/hankkeet/vene/tietoa_hankkeesta/

TTS, 2013, Maatalouden urakointityön merkitys, Hakupäivä 16.4.2013,
<http://www.tts.fi/index.php/laehdistoelle/lehdistoetiedotteet/625-maatalouden-urakointityoen-merkitys-kasvaa-voimakkaasti>

Opiskelen Oulun seudun ammattikorkeakoulussa agrologiksi, ja opinnäytetyöni aiheena on Keski- ja Pohjois-Pohjanmaan säilörehu-urakoitsijoiden koulutustarpeen kartoitus. Kyselyn tilaajana on VENE- verkostot nautakarjatalouden edistäjinä- hanke. Lisätietoa hankkeesta ja sen järjestämistä koulutuksista saat osoitteesta www.oamk.fi/vene.

Kyselyyn vastaaminen vie aikaa arviolta 5-10 minuuttia. Kyselyn lopussa on laatikko, joka on tarkoitettu vapaasti kirjoitettaville kommenteille. Kyselyn pohjalta on tarkoitettu järjestää Keski- ja Pohjois-Pohjanmaalla toimiville rehu-urakoitsijoille suunnattu koulutuspaketti. Toivomme vastauksia tähän kyselyyn, jotta voimme tarjota Teidän tarpeittanne vastaavaa koulutusta urakoinnista. Vastaukset käsitellään luottamuksellisesti ja yksittäisten tilojen vastaukset eivät tule erottumaan erillisinä.

Kiitos ajastanne

Tuovi Mäki
Agrologi-opiskelija
Oamk

Hanna Laurell
Projektipäällikkö
VENE-hanke

OSIO 1

Perustiedot:

1. Paikkakunta:

2. Ikä:

3. Koulutus: Peruskoulu Lukio Ammattikoulu Korkeakoulu Jos
muu,niin mikä

4. Työkokemus urakoinnista vuosissa:

alle 5

5-10

11-20

21-

5. Jos vastauksesi omistat tai olet vuokrannut maatilan, mikä on päätuotantosuunta?

viljantuotanto

maidontuotanto

naudanlihantuotanto

sianlihantuotanto

muu,mikä?

6. Jos sinulla on urakointitoiminnassa palkattuja työntekijöitä, kuinka moni palkatuista työntekijöistä on

- a) vakituisia
- b) osa-aikaisia

7. Miten merkittävä tulonlähde säilörehu-urakointi on yrityksellesi?
Vähäinen merkitys Merkittävä Erittäin merkittävä

8. Mikä on vuosittainen säilörehun korjuualue jonka teet (ha)

- a) urakointina
- b) omalla tilalla

9. Mikä on korjuutekniikka?

- Noukinvaunu
- Tarkkuussilppuri
- Pyöröpaalaus
- Ajosilppuri

10. Käytetäänkö rehunsäilöntäaineita?

Kyllä/ Ei

11. Arvioi yrityksesi säilörehu-urakoinnin määrää lähitulevaisuudessa:
Loppuu Vähenee Pysyy ennallaan Kasvaa

OSIO 2. ASIAKASSUHTEET

12. Miten korjuuajankohta määritellään?

- Tilan väki soittaa
- Urakoitsija soittaa
- Jokin muu, mikä?

13. Miten paljon vaikuttaa korjuuajankohdan määrittämiseen?

Ei lainkaan Vähän Melko paljon Paljon

- Kasvuston aste
- Säätilaennusteet
- Isäntäväen mielipide

14. Kuka määrittää kasvuasteen?

Tilan väki

Urakoitsija

Joku muu, kuka?

15. Seurataanko valtakunnallista arviota D-arvon kehittymisestä? Kyllä/ Ei

16. Miten rehun laatua seurataan:

Otetaanko korjuuaikanäyte? Kyllä/ Ei

Otetaanko ruokintakauden aikaiset rehunäytteet? Kyllä/ Ei

17. Käytetäänkö rehunsäilöntäaineita? Kyllä / Ei

LOHKO 3

18. Teettekö yhteistyötä muiden urakoitsijoiden kanssa? Kyllä/ Ei

19. Jos vastasit edelliseen kysymykseen Kyllä, niin millaista yhteistyötä teet?

20. Teetkö yhteishankintoja tilojen tai muiden urakoitsijoiden kanssa :

Konehankintoja? Kyllä / Ei

Säilöntäaineita? Kyllä / Ei

Muovit? Kyllä / Ei

Jokin muu, mikä?

21. Miten yhteistyö tapahtuu ?

Puhelimitse

Sähköpostitse

Millä muulla tavalla?

22. Yhteistyön merkityksen kuvaus : Valitse vaihtoehtoista itsellesi sopiva vaihtoehto

Eri mieltä Osittain samaa mieltä Täysin samaa mieltä En osaa sanoa

Yhteistyö on sujuvaa

Teen paljon yhteistyötä

Haluan lisätä yhteistyötä

Olen tyytyväinen nykytilanteeseen

23. Millainen sopimuskäytäntö on käytössä tilojen kanssa?

Kirjallinen

Suullinen

Ei sopimusta

Jokin muu, mikä?

LOHKO 4

24. Oletko tyytyväinen omaan osaamiseesi seuraavilla osa-alueilla?

En lainkaan tyytyväinen Tyytyväinen Erittäin tyytyväinen En

osaa sanoa

Rehun laatu

Korjuutekniikka

Asiakassuhteet

Taloudenpito

LOHKO 5

25. Olisiko sinulla tarvetta koulutukseen tai kurssiin seuraavilla osa-alueilla?

(Voit valita useammankin vaihtoehdon)

Rehun laatu

Korjuutekniikka

Asiakassuhteet

Taloudenpito

Jokin muu, mikä?

LOHKO 6

26. Onko sinulla valmiutta:

Pienryhmätoimintaan:

urakoitsijat + asiakkaat

urakoitsija + urakoitsija

Opintoretkiin

Luentoihin/ seminaareihin

Verkko-opintoihin

27. Kenen järjestämänä koulutus olisi sinulle mieluisin:

Oppilaitokset

Neuvojat

Joku muu, kuka?

28. Mikä olisi sinulle paras ajankohta vuodessa osallistua koulutukseen/ kurssiin?

Tammikuu

Helmikuu

Maaliskuu

Huhtikuu

Toukokuu

Elokuu

Syyskuu

Lokakuu

Marraskuu

Joulukuu

29. Jos koulutusta järjestetään vuoden 2012 aikana, niin olisitko halukas osallistumaan?

Kyllä /Ei

30. Vapaat kommentit:

31. Jos haluat henkilökohtaisesti lisätietoa koulutushankkeesta, jätä yhteystietosi :

Arvoisa säilörehu-urakoitsija!

Opiskelen Oulun seudun ammattikorkeakoulussa agrologiksi ja teen opinnäytetyötä säilörehu-urakoinnista.

Tiedän, että kesät ovat kiireisiä urakoitsijoilla, mutta toivon että sinulla olisi vaikka jonakin sadepäivänä aikaa vastata Webropol-kyselyyni osoitteessa:

<http://www.webpolsurveys.com/S/3DA4A3C05CA7396A.par>

Kyselyyn vastaaminen vie aikaa ainoastaan 5-10 minuuttia.

Jos haluat vastata kyselyyn puhelinhaastatteluna netin sijaan, niin soita tai laita tekstiviesti minulle alla olevaan numeroon. Toivon runsasta osallistumista kyselyyn!

Hyvää kesää toivottaen,

Tuovi Mäki

MAA9SAHAA

